

دعای امام سجاد (علیه السلام) هنگام حلول ماه رمضان

<"xml encoding="UTF-8?">

دعای امام سجاد (علیه السلام) هنگام حلول ماه رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم

«(1) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَمْدِهِ، وَ جَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ لِنَكُونَ لِإِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ، وَ لِيَجْزِيَنَا عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ (2) وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَانَا بِدِينِهِ، وَ اخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ، وَ سَبَّلَنَا فِي سُبُلِ إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا بِمَنْنِهِ إِلَى رِضْوَانِهِ، حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا، وَ يَرْضَى بِهِ عَنَّا (3) وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ رَمَضَانَ، شَهْرَ الصَّيَامِ، وَ شَهْرَ الْإِسْلَامِ، وَ شَهْرَ الطَّهْوَرِ، وَ شَهْرَ التَّمَجِّيصِ، وَ شَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ، هُدًى لِلنَّاسِ، وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ.»

سپاس خدائی را سزااست، که ما را برای سپاسگزاری خود راهنمائی نمود، و از سپاسگزاران قرار داد، تا برای احسان و نیکیش از شکرگزاران باشیم، و ما را بر آن سپاسگزاری پاداش نیکوکاران دهد، و سپاس خدائی را سزااست که دین خود را به ما عطا نمود، و ما را جزو ملت خویش (اسلام) اختصاص داد، و در راه های احسان و نیکیش رهنمون کرد، تا به وسیله نعمتش در آن راهها رفته و به سوی رضا و خوشنودیش دست یابیم، سپاسی که آن را از ما بپذیرد، و به وسیله آن از ما خوشنود گردد.

سپاس خدائی را که رمضان را برای ما ماه تزکیه قرار داد و سپاس خدائی را سزااست که ماه خود رمضان را، ماه صیام و روزه، و ماه اسلام، و ماه تزکیه، و ماه تصفیه و پاک کردن (از گناهان)، و ماه قیام و ایستادن (برای نماز در شب ها یا به پا خاستن در احیای اسلام و جهاد در راه خدا) را یکی از آن راه های احسان قرار داد، آن چنان ماهی که قرآن در آن فرو فرستاده شد، در حالی که برای مردم راهنما (ی از گمراهی) و نشانه های آشکار رهبری، و جدا کننده میان حق و باطل است.

«(4) فَأَبَانَ فَضِيلَتَهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرْمَاتِ الْمَوْفُورَةِ، وَ الْفَصَائِلِ الْمَشْهُورَةِ، فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَامًا، وَ حَجَرَ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَ الْمَشَارِبَ إِكْرَامًا، وَ جَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيِّنًا لَا يُجِيزُ- جَلَّ وَ عَزَّ- أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ، وَ لَا

يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ (5) ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ، وَ سَمَّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ، تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ، دَائِمُ الْبَرَكَةِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ.»

خداوند ماه صیام را بر سایر ماه ها برتری بخشید .

پس برتری آن را بر ماه های دیگر به سبب حرمت ها و گرمی داشتن های بسیار و فضائل و برتری های آشکار که برای آن قرار داد، هویدا گردانید، و در آن ماه از جهت بزرگ داشت، آنچه را که در ماه های دیگر حلال کرده حرام نمود، و خوردنی ها و آشامیدنی ها را در (روزهای) آن منع کرد، و برای آن وقت آشکاری (معینی) قرار داد، که خدای بزرگ و توانا جائز و روا نمی داند که پیش انداخته شود و نمی پذیرد که از آن وقت به تاخیر افتد. سپس (عبادت و بندگی در) شب (قدر) آن را به (عبادت در) شب های هزار ماه برتری داد، و آن را شب قدر نامید (شبی که خدای تعالی اجل ها و روزی ها و هر امری که حادث می شود را مقدر می فرماید) در آن شب (بسیاری از) فرشتگان و روح (که مخلوقی است بزرگتر از فرشته) به فرمان پروردگارشان بر هر که از بندگانش بخواهد با قضا و قدری که محکم و استوار کرده (که تغییر و تبدیلی در آن نیست).

درود فرشتگان بر عابدان شب قدر برای هر کاری (که خدا مقدر فرموده) فرود می آیند، آن شب سلام و درود (فرشتگان) است (بر آنانی که برای نماز به پای ایستاده یا در حال رکوع و سجودند، یا آنکه شب سلامتی و رهایی از ضرر و زیان شیاطین است) که برکت و خیر آن تا آشکار شدن روشنی صبح، دائم و پایدار است.

«(6) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ أَلْهِمْنَا مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ وَ إِجْلَالَ حُرْمَتِهِ، وَ التَّحَفُّظَ مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ، وَ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ، وَ اسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ حَتَّى لَا نُضْغِيَ بِأَسْمَاعِنَا إِلَى لَعْوٍ، وَ لَا نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا إِلَى لَهْوٍ (7) وَ حَتَّى لَا نَبْسُطَ أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُورٍ، وَ لَا نَخْطُوَ بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ، وَ حَتَّى لَا تَعْيِي بُطُونُنَا إِلَّا مَا أَحَلَّكَ، وَ لَا تَنْطِقَ أَلْسِنَتُنَا إِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ، وَ لَا نَتَكَلَّفَ إِلَّا مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ، وَ لَا نَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَبْقِي مِنْ عِقَابِكَ، ثُمَّ خَلِّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِئَاءِ الْمُرَائِينَ، وَ سُمْعَةِ الْمُسْمِعِينَ، لَا نُشْرِكَ فِيهِ أَحَدًا دُونَكَ، وَ لَا نَتَّبِعِي فِيهِ مُرَادًا سِوَاكَ.»

خدایا توفیق روزه با ترک معاصی به ما عطا فرما.

بار خدایا بر محمد و آل او درود فرست، و شناسائی برتری آن را (بر ماههای دیگر) و بزرگ داشتن حرمت و حقش را (که قیام و ایستادگی بر آن واجب است) و دوری گزیدن از آنچه را که منع و حرام کرده ای به ما الهام نما، و ما را به روزه داشتن آن به وسیله باز داشتن اندام از گناهان و به کار بردن آنها به آنچه تو را خوشنود می گرداند یاری فرما، تا با گوش هامان سخن بیهوده گوش ندهیم، و با چشم هامان به سوی بازی (کارهایی که انسان را از مقصود باز دارد)، نشتابیم. و تا دست هامان را به حرام دراز ننمائیم، و با پاهامان به سوی آنچه منع و حرام گشته نرویم. و تا شکم هامان نگاه ندارد و گرد نیابد جز آنچه (خوردنی و آشامیدنی) که تو حلال و روا گردانیده ای. و زبان هامان گویا نشود جز به آنچه (قرآن مجید و گفتار پیامبر اکرم و ائمه معصومین علیهم السلام) تو خبر داده و بیان فرموده ای (اشاره به آداب روزه داری و پرهیز از گناهان در حال روزه داری است) و رنج نکشیم جز در آنچه (عبادت خدا و خدمت به خلق) که به پاداش تو نزدیک گرداند، و به جا نیاوریم جز آنچه که از کیفر تو نگاه دارد.

سپس همه آن کردارها را از ریا، و خودنمائی خود نمایان و از سمعه و شنیدن شنوندگان خالص و پاکیزه گردان که

از آن کسی را با تو شریک نگردانیم، و جز تو در آن مقصود و خواسته ای نطلبیم.

«(8) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَوَقَّفْنَا فِيْهِ عَلٰی مَوَاقِيْتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِحُدُوْدِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ، وَفُرُوْضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ وَوَضَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ، وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّتَ (9) وَأَنْزَلْنَا فِيْهَا مَنْزِلَةَ الْمُصِيبِيْنَ لِمَنْزَلِهَا الْحَافِظِيْنَ لِزَكَاتِهَا الْمُؤَدِّيْنَ لَهَا فِيْ أَوْقَاتِهَا عَلٰی مَا سَنَّهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيْ رُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلٰی أَتَمِّ الطَّهْوَرِ، وَأَسْبَغِهِ وَأَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَأَبْلَغِهِ.»

بار خدایا توفیق نمازگزاردن کامل به ما مرحمت فرما.

بار خدایا بر محمد و آل او درود فرست، و ما را در آن بر اوقات نمازهای پنجگانه با حدود و احکامش، که مقرر نموده ای و واجباتش که واجب کرده ای و شروط و اوقاتش که شرط و تعیین گردانیده ای آگاه فرما. و ما را در نماز همچون کسانی قرار ده که مراتب شایسته آن را دریافته و ارکان و جوانب آن را نگهدارند. آن را در اوقات خود به همان طریقی که بنده و فرستاده تو که درودهایت بر او و بر آل او باد، در رکوع و سجود و همه فضیلتها و درجات رفیعه اش قرار داده، با کاملترین طهارت و پاکی، و رساترین خشوع و فروتنی به جا آورنده اند.

«(10) وَوَقَّفْنَا فِيْهِ لِإِنْ نَصِلَ أَزْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَالصَّلَةِ وَأَنْ نَتَعَاهَدَ حَيْرَانًا بِالْإِفْصَالِ وَالْعَطِيَّةِ وَأَنْ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا مِنَ التَّيْبَعَاتِ، وَأَنْ نُطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الرُّكُوتِ، وَأَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَأَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا حَاشَا مَنْ عُوْدِي فِيكَ وَلَكَ، فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا نُؤَالِيهِ، وَالْحِزْبُ الَّذِي لَا نُصَافِيهِ.»

خدایا در این ماه احسان بارحام و حیران و تزکیه اموال توفیقمان ده.

و ما را در آن ماه توفیق ده که با نیکی فراوان و بخشش، به خویشان خود نیکی کنیم و با احسان و عطا از همسایگان جويا شویم، و دارائیهایمان را از مظالم و آنچه از راه ظلم و ستم به دست آمده خالص و آراسته نمائیم، و آنها را با بیرون کردن زکاتها پاک کنیم (که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده: «ملعون کل مال لا یزکی» از خیر و نیکی دور است هر مال و دارئی که زکوة آن داده نشود) و به کسی که از ما دوری گزیده باز گردیم (به او بپیوندیم) و به کسی که به ما ظلم و ستم نموده از روی (آنچه که مقتضی) انصاف و عدل (است) رفتار کنیم و با کسی که به ما دشمنی نموده آشتی نمائیم، جز کسی که در راه تو و برای تو با او دشمنی شده باشد، زیرا او دشمنی است که او را دوست نمی گیریم، و حزب و گروهی است که با او از روی دل دوستی نمی کنیم.

«(11) وَأَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيْهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الزَّكَاةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَنَعَصِمُنَا فِيْهِ مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ، حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ، وَأَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ (12) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ، وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ مِنْ ابْتِدَائِهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ اخْتَصَصْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَهْلُلْنَا فِيْهِ لِمَا وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ، وَأَوْجِبْ لَنَا فِيْهِ مَا أَوْجَبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالَعَةِ فِي طَاعَتِكَ، وَاجْعَلْنَا فِي نِظْمٍ مَنِ اسْتَحَقَّ الرَّفِيعُ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ.»

و ما را توفیق ده که در آن به سوی تو تقرب جسته نزدیک شوم، به وسیله کردارهای پاکیزه و آراسته که ما را به آن از گناهان پاک کنی (بیامیزی) و در آن ما را حفظ کرده و نگاهداری از اینکه بخواهیم عیوب و زشتیها (کردارهای ناشایسته) را از سر گیریم، تا هیچ یک از فرشتگانت (که نویسندگان اعمال هستند گناهان ما را) بر تو پیشنهاد ننمایند، جز آنکه کمتر باشد از اقسام طاعت و بندگی برای تو، و انواع تقرب به سوی تو که ما به جا آوردیم.

خدایا در این ماه توفیق تقرب به پیشگاهت بما مرحمت فرما

بارخدایا از تو درخواست می نمایم به حق این ماه و به حق کسی که در آن از آغاز تا انجامش در عبادت و بندگی برای تو کوشیده، از فرشته ای که او را مقرب ساخته ای، یا پیغمبری که فرستاده ای، یا بنده شایسته ای که برگزیده ای، که بر محمد و آل او درود فرستی و ما را در آن برای کرامت و ارجمندی که به دوستان و عده داده ای سزاوار گردان، و آنچه که برای کوشش کنندگان در طاعت و فرمانبرداری واجب و لازم کرده ای برای ما لازم نما، و به رحمت و مهربانیت ما را در صف کسانی (انبیاء و اوصیاء علیهم السلام) که سزاوار بالاترین مرتبه (بهشت) هستند قرار ده.

«(13) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَجَنِّبْنَا الْاِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ وَالتَّقْصِيرَ فِي تَمَجِّدِكَ وَالشَّكَّ فِي دِينِكَ وَالْعَمٰی عَنْ سَبِيلِكَ وَالْاَغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ، وَالْاِنْخِدَاعَ لِعَدُوِّكَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (14) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي شَهْرِنَا هَذَا رِقَابٌ يُعْتَقُهَا عَفْوُكَ اَوْ يَهْبِهَا صَفْحُكَ فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ تِلْكَ الرِّقَابِ وَاجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ اَهْلِ وَاَصْحَابِ (15) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْحَقْ ذُنُوبَنَا مَعَ اَمْحَاقِ هِلَالِهِ وَاسْلُخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ اَنْسِلَاحِ اَيَّامِهِ حَتّٰی يَنْقُضِيَ عَنَّا وَقَدْ صَفَّيْتَنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَاتِ، وَاَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ.»

خدایا در این ماه از سهل انگاری ها و فریب شیطان حفظمان فرما.

بار خدایا، بر محمد و آل او درود فرست، و ما را در توحید و یگانگی از عدول و بازگشتن (شرک آوردن آشکار و نهان) و در بزرگ داشتنت از تقصیر و کوتاهی و در دینت (اسلام) از شک و دو دلی و از راهت (به دست آوردن رضا و خوشنودیت) از کوری (گمراهی) و برای حرمتت (آنچه قیام به آن واجب است) از سهل انگاری، و از دشمنیت (شیطان رانده شده) فریب خوردن، دور گردان. بار خدایا بر محمد و آل او درود فرست، و هرگاه در هر شب از شبهای این ماه برای تو بندگانی باشد که عفو و بخشیدنت آنها را آزاد می نماید، یا گذشتت ایشان را می بخشد پس ما بندگان را از آن بندگان قرار بده، و ما را برای این ماه، از بهترین اهل و یاران (برگزیدگان) قرار ده. بار خدایا بر محمد و آل او درود فرست، و با کاسته شدن ماه آن گناهان ما را بکاه، و با پایان رسیدن روزهایش بدیها و گرفتاریهای ما را از ما بکن تا اینکه این ماه از ما بگذرد در حالی که ما را از خطاها پاکیزه گردانیده و از بدیها خالص و آراسته ساخته باشی.

«(16) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاِنْ مَلْنَا فِيهِ فَعَدَلْنَا، وَاِنْ زِعْنَا فِيهِ فَقَوَّمْنَا، وَاِنْ اَشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ (17) اَللّٰهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا اِيَّاكَ، وَزَيِّنْ اَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَكَ، وَاَعِنَّا فِي نَهَارِهِ عَلٰی صِيَامِهِ، وَفِي لَيْلِهِ عَلٰی الصَّلَاةِ وَالتَّصَرُّعِ اِلَيْكَ وَالْخُشُوعِ لَكَ، وَالدَّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتّٰی لَا يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِعَفْلَةٍ، وَلَا لَيْلُهُ بِتَفْرِيطِ (18) اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْاَيَّامِ كَذَلِكَ مَا عَمَرْتَنَا، وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِيْنَ يَرْتَوْنَ الْفِرْدَوْسَ، هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ، وَالَّذِيْنَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَّةٌ اَنْهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ، وَمِنَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ.»

خدایا ماه رمضان را برای ما ماه عبادت و طاعت قرار بده.

بار خدایا بر محمد و آل او درود فرست. و اگر در آن از حق برگردیم ما را (بر آن) بازگردان و اگر در آن عدول نموده براه کج رفتیم ما را به راه راست آور، و اگر دشمن تو شیطان ما را احاطه کرده فرا گیرد از او رهائیمان ده. بار خدایا ماه رمضان را از عبادت، و پرستش ما مملو و پر گردان، و اوقات آن را به طاعت و فرمانبرداری ما برای تو آراسته نما و

ما را در روزش بروزه داشتن و در شبش به نماز و زاری بسوی (درگاه) تو و فروتنی و خواری در برابر تو، یاری فرما تا روزش بر ما به غفلت و بیخبری و شبش به تقصیر و کوتاهی (در عمل) گواهی ندهد. بار خدایا ما را در باقی ماهها و روزها تا زمانی که زنده مان می داری همچنین (بطوری که برای ماه رمضان درخواست شد) قرار ده، و ما را از بندگان شایسته ات بگردان که «الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ، هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» (سوره 23، آیه 11) آنان بهشت را به میراث می برند در حالی که در آن جاوید هستند گفته اند: بهشت مسکن و جایگاه پدر ما حضرت آدم علی نبینا و آله و علیه السلام بوده پس هرگاه به فرزندان او داده شود مانند آن است که از او به آنها ارث رسیده) و از آنانی قرار بده که آنچه (صدقات) را می دهند در حالی که دلهاشان از (اندیشه) بازگشت به سوی پروردگارشان ترسان است و از آنان که در نیکیها می شتابند، و ایشان برای آن نیکیها بر دیگران پیشی گیرنده اند.

«(19) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ أَوَانٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ، إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ.»

خدایا درود بیکران و بی حد خود را بر محمد و آل او فرست.

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل او، در هر هنگام و هر زمان و بر هر حال به شماره درودی که فرستاده ای بر هر که درود فرستاده ای، و چندان برابر همه آنها به چندان برابری که جز تو آنها را نتواند شمرد، زیرا تو هر چه را بخواهی بجا آورنده ای انجام کار، تو را ناتوان نمی گرداند و مانعی آن را باز نمی دارد. (1)

پی نوشت ها :

1- صحیفه سجاده، ص 282، فیض الاسلام روزه، درمان بیماریهای روح و جسم صفحه 6.